

ELŐFIZ. ÁR:

Egész évre 4 frt
Félévre . . 2 „
Negyedévre 1 „
Egyes szám ára
10 kr.



HIRDETÉSEKET

felvesz
a kiadóhivatal
GYŐR
Kármelita-tér
8. sz.
II. emelet.

Élczlap képekkel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kármelita-tér 8. sz.

Megjelenik vasárnap.

É r d e k e s.

Istenei az ábrándozóknak,
Elhamvadt kor nagy alakjai,
Felzavarlak sirotok öléből,
Jertek, jertek napvilágra ki.
Lássátok sok ezredév csodáját,
Szemetek ha a jelenbe lát:
Lelkesülve zengitek velem majd:
Ah, mily érdekes ma a világ!

Jer, Lucretia, nevesd ki tettet,
Nézd korunknak bájos asszonyát,
Sóhajok közt vergődik szegényke
Nappalokon, éjjeleken át.
Ah, modern Tarquinját várva-várja,
Enfin! rá csak fél titokba les,
Hadd tudják, hadd mondják irigykedve,
Ez a kis menyecske érdekes!

Miltiades, balga hadvezér, te,
Államköltészen temettek el.
Hajh, nem építettél szárnyvasutat,
Hitvány birtokodhoz jó közel.
Most lennél csak közel a kasszához,
Lenne egypár palotád tudom,
Mágnás-kaszinóban makaóznál,
Szóval érdekes lennél nagyon!

Óh Quintilián s ti nagy tudósok,
Ti is ugyan jól dolgoztatok!
Összeirtok tenger — sok sok munkát
Jót is nevet korunk rajtatok.
Legyetek az akadémiánál
Levelező tagok legalább,
Irjatok egy német á-b-c-ét és
É r d e k e s e k n e k tart a világ.

Brutus, Brutus, te is okosabbat
Tehetnél, mint tettél egykoron.
Ma paktálnál Julius Caesarral
És jövőd megállapítva vón?
Kinevezne rögtön szárnysegédnek,
Himzett frakk libegne testeden,
Büszkén szólhatnál: „no nem hiszem hogy
Nálam itten érdekes b legyen!”

Sokrates, igazság vértanuja,
Te sem innál ám mérget manap.
Mondanád a kéket is fehérnek,
Csak egy kis izét kínáljanak.
Öt forintért két hasábos cikkel
Öntenéd nyakon Justitiát,
S kollegáid rá azt mondanák, hogy:
„Ej be érdekes dologba vág!”

Mert manap már minden érdekes lesz,
Minek előbb neve vala „rossz”,
Czéda, hitvány, gaz és sok satöbbi
Mind „érdekes” czimre vágyakoz.
Menjetek ti árnyak vissza hát, és
Az alvók közt hirdessétek el
Hogy skandalum, amily érdekes kor
Virradott a föld népére fel.

Garabonciás Diák.

Száz darab arckép.

1. Dr. Kovács Pál.

Dr. Kovács Pálról szóljon az első ének.

Legelső alkalommal mézbe mártom tollam. A Dunántúliak szavajárása szerint az öreg szónak két-féle jelentése van, jelent k o r r a öreget és n a g y s á g r a öreget. No, a mi jó öregünk mindenképen ö r e g. Mondjunk el hát róla egyetmást úgy ö r e g é b b ő l.

Legelőször is be kell vallanom, hogy a Garabonciás Diák 84-ik évi naptárával félig-meddig ellentétben vagyok az öregséget illetőleg. Mert ott szóról szóra ez van mondva:

Dr. Kovács Pál, a mi ezüsthajú, aranytollú, vasakaratu bácsink, aki büszkeséggel tartalmaz kebelében Garabonciás Diák naptára, hetvenöt esztendőnek adja ki magát, hanem ezt az egyet nem hiszszük el neki. Mert aki 1877-ben üli meg írói működésének s 1883-ban akadémia tagságának 50 éves jubileumát, az nem 75 éves: sokkal idősebb! Viszont, aki még most is irogat „Fővárosi Lapok“-nak, Győri Közlöny“-nek, „Garabonciás“-nak s még ki tudja kinek, — és oly ifju humorral duzzadnak gondolattal megrakot sorai, — az nem lehet 75 éves: sokkal fiatalabb!

Nagy homeopatikus. Gyógymódja helyességének élő példája önmaga; lám: meg sem öregedett.

Azonfelül kitünő chemikus. Olyan kitünő, hogy feltalálta az aranyesimálás módját is. Szerinte a vas jól használva aranyra változik. Példárá az ő aranytolla.

Kritikus, kinek kritikái kiállják a kritikát! Szerző és költő. És e két minőség épen helyes rendben következett. Előbb szép beszélyeket s prózai munkákat szerzett; s míg fiatal erővel szerzett, öregsége küszöbén kényelmesen költ.

Orvos. De e minőségében sem tud elválni az írótól. Betegének valamit ír, s amit ír, az a sebre valódi ír.

Minden téren s mindenkoron sikra száll; s ha

kiáll: tudja Pál, mit kaszál. Szerencséjének valódi Kovácsa.

Időközben nagy kitüntetés is érte. Királyi tanácsos lett. Akkoriban egy ujság meg akarta keseríteni a mi jó öregünk örömét, de ő édes-keserű humorral főzte le az ujságot.

Ő a győri szabadelvű párt elnöke, aki kurucz kis dikeziókkal szokta fogadni a kegyelmes urakat, akiknek nem is szorul kegyelmére.

Tiszteletbeli alkalmak felolvasója, e minőségben learatván a győri babérfa minden levelét, már Sopronba és Budapestre jár koszoruért.

A kaszinónak disztagja, arcképe ott függ olajban az olvasó-szoba falán. Hires arckép ez, mikor leleplezték, remek költeményt irt hozzá veteránunk. Elmondja, mi a hasonlatosság s a különbség közte és a kép közt:

*Nekem voltak ifju szép éveim,
Te gyermek nem valál:
Vénnek születted, te érted nem jó,
Mint értem, a halál.*

*Én független valék s vagyok: neked
A függés érdemed.
Nem alacsony zugban születted:
Fenn függsz ott a helyed.*

*Te szólhatsz bátran, valót, igazat,
Szent jogot és elvet,
Nem fog belé fejed megfájdulni,
Mert hiszen nincs nyelved . . .*

És függ a kép némán, szótlanul, de nagyon sokat beszél tettekben gazdag ifjuságról, érdemekkel teljes öregségről beszél. Beszél egy későbbi kor ifjuságának, mely ott lármáz alatta kártyaszatlokknál.

Oh kép, igazán jó, hogy nincs nyelved, szemrehányó szavaidtól megfájdulna sokaknak feje.

Don Kópé.

Az aztán szabadság?

*Kérdi az ügyész a rabot, hogy mit tartana
ő a legnagyobb szabadságnak?*

*— Azt, feleli ez, ha mindenki oda csu-
kathatná be magát, ahova akarná.*

Milyen meleg van?

Olyan, hogy találkozott 290 ember magyarországban, aki a 20 milliós póthitelért hevülvén, azt megszavazta.

Ki volt nagyobb.

*Nem tudom én, melyik volt szebb,
Melyik dicsőbb, melyik nagyobb?
Az e, aki megdöngette
Tisza hátat, úgy mulatott,
Vagy az, aki hős hadával
Elsápadt, de leszavazott
S kilenczvenhét szavazattal
Kinevette ama nagyot.*

*Nem tudom én ki volt nagyobb
Csak áldom az én Istenem,
Hogy én is hü magyar vagyok
S a póthitelt — fizethetem!*

Savanyú.



arabonczias D.
imitt-amott.

A győri kaszinó választmánya elhatározta, hogy a termeiben zsúfolgó füstöt értékesíti, össze-sajtolja s fűtőszén gyanánt elégeti a télen. Figyelt meztetjük a nemes egyletet, hogy elláthatja az egész várost, ha minden füstöt értékesít.

* * *

Tisza Kálmán, midőn Apponyi beszéde alatt megrendülve sápadtan kiment a büffébe, így szólt a közmondással:

„Apponyi beszél, mameluk szavaz.“

* * *

Baross jön. Két futár előzte meg. Az egyik azt fürkészte ki, hogy a rábaszabályozás halad-e, a másik azt, hogy a mandátum marad-e?

* * *

Perczent-kérdés. Egy jó polgártárs, tudván azt, hogy a törvényes kamatláb maximuma 8^o/_o, megkérdezett egy jogtudóst, mennyit szabad ehhez hozzátenni. — Semmit, felelé ez. — És a jó polgártárs a tudós vélemény alapján a 8-hoz hozzá tesz egy semmit s kölesölvöz 80^o/_ora.



Kalabriás közben.

(Z. urat elhibázott játékaért partnere leszidja, mire ő védekezve): De barátom, ha disznót hívnak, csak be kell mennem!

MÁJUS.

Megkészt Jeremiás.

Bárhogy fordul a világ,
Csak igaz marad a,
Hogy a május az évrnek
A legszebbik szaka.

Mily szép is, hogy az ég most
Nem áll oly pongyolán,
Még át se látszik teste
A jó felhő-ruhán.

Elként mindenki azt most
Bátran szemlélheti,
Nem árt meg a szemérem
Vagy napszurás neki.

Hát még midőn ajtóit
Kítárja jó Aeol
S szétszáll füttyülve a dal
Büvös hárfáiról:

És tánczra lendül gyorsan
Minden mi él, mi holt,
Hogy nem hágy talp alatt meg
Csak egy maroknyi port.

De még hajh! ez nem minden,
Mit ad e szép tavasz,
Az még a legszebb része,
Mikor nyakon havaz.

Oh! mert nem úgy, mint télen,
A hulló hó pehely
Nem vész a sárba. — várja
Kítárt virág-kehely.

És bár míg álmod zárja
Barna a házfödél;
Mire ébredted várja,
Ünnepi dísz-fehér.

S e díszől a madárkák
Serge rakásra hal.
Borzasztó szép! akár csak
Egy bika-riadal.

S azt' hogy fagy el a remény! . . .
Valóban ezeket
Fütött szobából nézni
Tavaszi élvezet.

Asztromokus.

KEDÉLYES REGGELI.

— Epizod a pandur világból. —

Az elbeszélésre és meghallgatásra egyaránt méltó e történetke, mert karikás ostor módjára, akkorát durran a végén mint egy félig tüzmentes „kakas gyufa“ ha ráhág a lábtrafikfrájlám az ő herczig fitos orru és magas sarku czipellőjével.

Arról is jót állhatok, hogy szent igaz, mert urambátyám beszélte el, a ki nem bakkancsos volt, hanem Lenkey huszár. Az is bizonyos, hogy bátran elolvashatja még a rövid ruhás bakfis is, még annak sem lesz ártalmára, de hisz' nem is árt azoknak még a bába fergeteg sem, legfőlebb a mama mögé huzódnak előle Tehát nyugodt lehetek.

És még is még is olyan félve beszélem el. Attól tartok, tanulni találnak belőle a csendőrök! De végre is, van azoknak eszük, ha tőlem kölcsön nem kérnek is, — hát hadd győzzön bennem a rossz: elmondom a mondókámat.

Mikor felvirradt volt a dicső nap hajnala, urambátyám haza szökött kisdéd csapatja élén Lengyelországból, hogy részt vegyen a negyvennyolczadiki szabadságharcban.

Megállotta a helyét emberül s bizony kicsi híja, hogy muszkafogságba nem került, de hát szerencsére az a kicsi híja meg volt s így urambátyám haza jöhetett elmélkedni Világosról.

Hanem a háboruban annyira megszokta a zajt, hogy otthon sem tudta nélkülözni; e miatt aztán megnősült, hogy — mint mondani szokta — örökös zajban, háboruban tölthesse el életét, ezzel aztán megczáfolta azt a régi közmondást is, hogy a huszár nem nőszül, hanem — szeretőt tart

Természetes dolog, hogy az a 36 éves háboru, melyben mai napig részt vett a felesége oldalánál, nem tartott folytonosan, volt egyszer máskor fegyverszünet is, de béke nem volt soha, mert azt nem szerette urambátyám.

Egy ilyen fegyverszünet alkalmával mikor urambátyám a „fröstök“-höz valóért a kéménybe felnézett, azt látta, hogy nem látja, a mit ott látnia kellene: a nem rég megölt mangalicza négy, kövér sonkáját.

Pödörített egyet a bajuszán, a mi ő nála mosolyt jelentett, a mosoly pedig ez uttal azt jelentette, hogy tisztában van a dolog felől: tudja, ki a tettes.

Külömben azt nem volt nehéz kitalálni, mert az egész helységben csak egy szurkos marku ember volt. Hanem azon aztán volt annyi szurok, hogy elég lett volna az egész vármegyének!

És az az egy ember sem volt ember, a szónak magyaros értelmében — hanem — asszony. Pilunak hívták.

Ha igaz az, hogy csak ép testben lakhatik

ép lélek, — akkor egy kis jó akarattal azt is elhíhetik Önök, hogy Pilunak muszáj volt ilyen fekete lelkűnek lenni, mert a teste fekete volt, mintha csak tentás üvegbe mártották volna.

De nem ám attól mintha kéményben összeszurkozta volna Isten ments! — sokkal ügyesebb volt . . . Természetesebb oka volt annak: Pílu cigányasszony volt.

Czigány asszony! — de milyen cigányasszony! . . . Egy a legjavából . . .

Nem volt olyan vásár az egész megyében, melyről amugy könnyű szerrel egy kis vásárfiát ne hozott volna — magának. Ha nem csurrant, csöppent, mert kitünően értette a mesterségét, azt mondhatnám, művészetté emelte a mesterséget. És mind a mellett soha sem volt bántódása, de hisz' ép ebben rejlett az ő művészete

— Megállj kutya! — most pirosra festetem a feketeséged, mondá urambátyám, — miközben még egyet csavarintott a bajuszán, aztán elindult az ő hetyke huszárra valló, de már mégis rokkant lépteivel, hogy elpanaszolja a dolgot a panduroknak.

Utközben betért a korcsmába. Nem, hogy leöblögesse a mérgét, hiszen mérges sem volt, — aztán meg abban, a „Kutyakaparó“-ban „kutya vonittató komisz italt mértek,“ — csak azért tért be, hogy megkérdezze, nem mulatott e ott az éjjel Pílu?

— Biz az itt mulatott, de tudtomon kívül; aztán miért kérdi urambátyám? — mondá a korcsmáros, a ki nem zsidó volt, mely körülményt jó lesz előre megjegyezni, különben az egész história legalább is valószínűtlennek tűnnek föl

— Hát biz én csak azért kérdem, — felelé urambátyám, — mert megvette az éjjel a sonkáimat, de az árát elfelejtette a kéménybe akasztani. Tán arra gondolt, hogy ha megfüstölődik a bankó, úgy sem vehetem hasznát.

A korcsmáros összecsapta a tenyereit.

— Nekem meg a pálinkámat lopta el.

— Hiszen ha kelmednek lopta, akkor örülhet! — tréfált a kedélyes öreg ur.

— Nem ugy akartam mondani! — Ellopta a pálinkámat . . .

— Így már értem.

— Én bizony nem értem, — dünnyögé a korcsmáros, nem tudva megbarátkozni ezzel a káros gondolattal.

— Hát aztán, hogy történt? — kérde urambátyám. — szeretném tudni, a pálinkát lopta e el előbb s attól jött meg az étvágya . . . , avagy csak azután vitte el, mikor már sonkával jóllakot, hogy csömört ne kapjon tőle . . .

— Hát tudja, két butykosban hordom az italt az árendástól. Az egyik sárga, abban van a szilvórium, a másik zöld.

— Abban meg a gabonórium, ugy-e?
 — Eltalálta. Hát itt hagytam az este az asztalomon mind a kettőt s reggel mind a kettőnek csak hült helyét találtam.

— Jöjjön velem a „pandur kaszárnyá“-ba, panasoljuk el a dolgot, — biztatta urambátyám s magával vonszolta a vigasztalhatatlan korcsmárost.

A „kaszárnya“ lakosságát négy darab (de jó nagy darabok!) pandur képezte s azok épen az asztalnál ültek mikor urambátyám és a másik „panaszos fél“ benyitottak.

— Pálinkás jó reggelt! — köszöntek a belépők.

— Köszönjük már meg van! — viszonzák a pandurok

— Hát jó appetitust hozzá!

— Szívesen látjuk kelmeteket is, kerüljenek beljebb.

A „panaszló felek“ közeledtek az asztalhoz és — — — és összenéztek.

Az urambátyám tekintete azt látszott mondani: „Tégy úgy mint én!“

A korcsmárosé pedig csak egyetlen egy szót fejezett ki, hanem azt aztán gyönyörű ékes szó-lással:

— Ühüm! . . .

Hogy mit jelentett ez az ékesszóló néma beszéd?

Hát azt, hogy az asztalon egy szeletlen kenyér két szeletlen sonka és egy butykos hevert példás rendetlenségben egymás mellett . . .

Hogy a kenyér honnan került, azt csak sejtteni lehet, hivatalos pontossággal mai napig sem

„tudatik,“ de a sonkára rá ismert urambátyám a kőcsoz madzagáról és a korcsmáros is megösmerte a butykosát.

— Hát így vagyunk? A tolvaj megfelel a lopott jószágot a pandurokkal . . . Hát ezért nincs neki bántódása! — mondta — akarom mondani — gondolta, mind a két panaszos fél egyszerre, hanem azért egy árva szót sem szólottak, hiszen akkor huzták volna még csak ők a rövidebbet isten igazában . . . uti száz meg száz — figura docet!

Nem tehettek hát okosabbat, mint ha letűlnek és elfogadják a meghívást . . .

Ugy is tettek s mindenik azon volt, hogy minél többet elfogyaszson a maga portékájából . . .

(Denique! — a korcsmárosnak részben mégis igaza talált lenni: Pílu a pálinka felét csakugyan neki lopta el.)

Csak azt sajnálta a korcsmáros, hogy a hunczut cigányasszony a zöld butykoszt hozta ide, melyben tudvalevőleg csak gabonórium volt. De hát az is jó a panduroknak! . . .

S bizony az ég kék abroszszal beterített asztalán, a nap aranyos tányérját, a hold cintányérja már régen fölváltotta volt, mikor a kedélyes reggelinek vége szakadt s a két hallgató ajku panaszos fél haza indult mert:

— Muszáj sietni az anyjuk majd nem tudja, hova lettünk.

. . . Az anyjuk volt mind a kettőnek a — gyenge oldala.

Pollux.

Szelid májusnak.

Szelid májusnak első napján
 A zöldbe mentél, angyalom;
 S heblemnék mélyén vágygyal, tikhon
 Hővettelek én utadon.

De vissza ah, már együtt jövénk!

— Szavakra lett az érzélem —

S arczom sugársó és a nadiág

Szöldszinü volt a térdemen.

Chám.

OLVASOL . . .

OLVASOL VEZÉRCZIKKEKET,

— MAGAD IS IRSZ TÁN, UGY LEHET! —

CHOPIN MŰVEIN ELMERENGNI

AH, GYÖNYÖRT SZEREZ TENEKED . . .

S FURCSA, HOGY ENNYI MŰVELTSÉGGEL

A — SPENÓTOT IS SZERETED.

GÉZENGÜZ.

A kékruhás varróleány.

Minden leányka kedvesével,

Gsupán csak ő járt egymagán —

A ligetben, a sétatéren.

. . . S ah, lángra gyújtá szenvedélyem!

A kékruhás varróleány!

Arcán a szende ártatlanság

Mosolyával nézett réám . . .

S idő múlva a sétatéren

Másodmagával járt ám, kérem.

A kékruhás varróleány.

—ő.

Hósköltemény.

„Hogy adod a becsületed, gyerek?“
 „Majd megtudod, ha elvenni mered!“

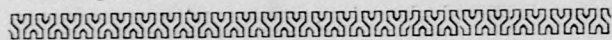
Fürdői idealizmus.



— Ah, nagysád, annyi ábrándos vágy után hogyan köszönjem meg, hogy eljött a nyár, mely boldogságom meghozta!

— Oh, uram, a doktornak köszönje, az küldött e helyre.

— Nagy ember! hálából a te kezed alatt akarok meghalni!



Bernát Gazi Nr. II.

Győr városában akkora por szokott lenni, hogy a minapi vihar alkalmával sok ház a porhoz támaszkodott, különben ledőlt volna.

* * *
Ha ez a meleg így növekedik, augusztusra a nyelvünk a földet söpri s a fagyaltot forrva esszük.

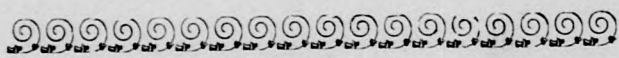
* * *
Az angol ilyen melegben télikabátot húz és oly hidegvérű, hogy mire elkezdene melegedni, csakugyan beáll a tél.

Justitia.

*Irigylem én, Justitia!
Előnyös sorsodat,
Bliktri neked, ami nekem
Ezernyi gondot ad!*

*Tárczám üres több hónap óta,
S megtelni nem siet:
Tegnap ürült meg és ma már
Betöltve — a tied!*

Cs.



Kihallgatáson.

Szolgabíró. Most azt mondja meg nekem, mi a mestersége?

Daru Mátvás. Czizmadia mestörségöt tanultam, de fazekas lött belőlem.

Szbió. Tehát két iparág?

Daru Mátvás. Mögkötöm ássan, csak egy ipam van, de az se rág, mör möghött.



NYILATKOZAT.

E hét folyamán alulirt szerkesztői irodájában ismételve megjelent valaki, hogy bizonyos ügyben személyes és közvetlen információkat nyújtson s ezek alapján a lapban oly közlemény lásson napvilágot, amelynek igazsága s így a közlés tisztességes volta éppen nem, ellenkezője azonban annál valószínűbbnek látszott.

Az információs ur szóbeli fáradozásai sikerelenségét látván, e hó 20-án levelet küldött irodámba, melyet midőn felbontottam, nagy csodálkozásomra a zárt boríték alatt egy iv tiszta levélpapírost s benne mintegy néma, de mégis sokatmondó információ gyanánt egy ö t v e n e s b a n k j e g y e t találtam. Atlátom e nemes jellem intencióját: azért küldte bizonyosan a nagy bankót, hogy szegény ember létemre én is áldozhassak egyszer jelentősebb összeget a jótékonyág valamelyik oltárára, s azért nem irt a levélpapírosra kísérő sorokat bizonyosan, mert inkognitó akart maradni. En tehát, midőn e nagylelkű tényért neki köszönetet mondok, hasonló nagylelkűséggel elhallgatom most nevét s a küldött ötvenest a h i r l a p i r ó k o r s z á g o s n y u g d i j i n t é z e t é n e k ajánlom fel Hadd szaporodjék az az alap, amely azután is, ha öreg kezünkől kihull már a toll, lehetővé teszi, hogy eléldégeljünk tisztességes, perczentes információk zsirjával be nem kent kegyéren.

Győr, 1886. május 22.

Szavay Gyula,
városi t. aljegyző,

a „Győri Híradó” és a „Garabonczias Diák”
szerkesztője.

SZERKESZTŐI KISPOSTA.



Uj? Mosolyog a küldemény: lássunk egy nevető tárczát is. Dani. Rossznak éppen nem rossz, de jónak; éppen nem jó! Legkülönösebb ez a strófa:

„Mi a bélesnek a béle,
Joghallgatónak erszénye,
Az királynak dolyfős kénye,
S kommunardok vad merénye.“

Az felelhetők rá:

Mi e versnek füle-farka,
Az, hogy boczi, boczi tarka
Markolna a kultó marka,
De a pegazus számarka.

Margaréta. Idvezüljön Faust öleiben, avagy Ábraháméban, csak nálunk ne. Acerbus. Adatait átszolgáltattuk Don Kopénak, az udvari fotografusnak. — Több kéziratról jövőre.



Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

Szavay Gyula.

(Kármelita tér 8. sz. II. emelet.)

Arczenőcs és mosdóvíz.

„Az arcz a lélek tükré“ mondja egy régi példabeszéd, melyben kétségtelenül sok igazság rejlik. Legalább a tiszta, hibátlan arczbőr mint a csinos, kellemes külső főtenyezője, azonnal rokonszenvet kelt. Különösen fontos körülmény ez a női nemnél, melynek a tiszta, viruló arczsin egyik kiváló kellemét képezi. A saját vegyészeti laboratóriumomban készülő arczenőcs megszünteti a **bőr érdességét**, elmulasztja a **szeplőket, májfoltokat, tüsszőket, bibircseket**, az arcz- és orron előjövő **rendellenes pirosságot, persenéseket és izzagos kiütést**, szóval a bőrt hibátlan tisztaságúvá változtatja s annak bársonyszerű lágyaságot ad. E kenőcs különben a test bármely részén előforduló foltok eltávolítására is igen alkalmas. Hatása nagyban fokozódik, ha az arczenőcs az általam készített mosdóvízzel használatik. Ahol a természet nem adta meg az előnyt ott a fentnevezett szerek által biztosan megszerezhető. Az arczenőcs és mosdóvíz valódián egyedül

MEHLSCHMIDT JÓZSEF

gyógyszerésznél, Győrött kapható.

Egy kis tégely arczenőcs ára 50 kr., egy nagy tégely 1 frt., egy palack mosdóvíz 70 kr.

Postai megrendelések utánvétel mellett eszközölhetnek.

Ugyanígy kapható **Regenerator**. Teljesen ártalmatlan szer a haj vagy szakáll eredeti színének helyreállítására. A haj vagy szakáll ezen szerrel naponként egyszer bedörzsölve, visszakapja eredeti színét, később elegendő hetenkint kétszeri bedörzsölés is.

Más nevű varrógépkereskedőknek helyben vagy máshol az eredeti SINGER varrógépek ismételésítés végett nem adatnak el.



Az
eredeti Singer
varrógépek

legtökéletesebb varrógépei a világnak. Czélszerű szerkezetükkel fogva kiváló tartóssággal bírnak minden munkában; kezelésük rendkívül egyszerű, mivel a gépek nem összetett, hanem a legújabb és legerősebb berendezés- és segédesszközökkel vannak-ellátva.

Az eredeti Singer-varrógépek

ugy családi használatra, mint a különféle ipari célokra igen ajánlatok

Az eredeti Singer-varrógépek

kiváló előnyei minden világkiállításon. u. m. Bécs-, Paris-, Philadelphiában a legmagasabb elismeréssel lettek kitüntetve, — legújabbban pedig Amsterdamban a nagy díszokmányt nyerték el.

Az eredeti Singer-varrógépek

heti 1, vagy havi 5 forint részletfizetés mellett adatnak el; — alapos tanítás ingyen.

Árjegyzékeket kívánatra ingyen és bérmentve küldünk.

The Singer Manufacturing Co. Newyork.

Neidlinger G. vezér-ügynöksége Győrött:
csak Fehérvári u. 2 sz.

Helyben másnevű cég által áruba bocsátott Singer-varrógép nem eredeti, hanem mind utánzott gyártmány.

A győri körkemencze-társaság

tudomására hozza a n. é. közönségnek, hogy költséget nem kimélve, oly

KÖRKEMENCZÉT

létesített, mely az e szakban elért szerkezeti vívmányok alkalmazásba vétele mellett a lehető legtökéletesebb szabadalmazott rendszerü alapokon nyugszik s az újabb kor minden e szakba vágó igényének megfelelő szükségletek előállítására alkalmas.

Van szerencséje a társaságnak tudatni a t. közönséggel, hogy a körkemencze telepén a kitünő anyagból készült, jól kiégetett

FAL-TÉGLA ezre 14 frt,

ugyancsak a körkemencze-telepen hasonló kitünő minőségű

KUT-TÉGLA ezre 16 frt.

Azonkívül a telepen kapható **ékalaku csatorna-tégla** esaternák és boltozatok készítésére minden mérethez alkalmazott nagyságban.

Ugyszintén: iszapolt és sajtolt téglá épület-homlokzatok számára, ugyanily anyagból készült sima négyszögalaku, reczés és hatszögletű téglalapok előszobák, folyosók, konyhák kövezésére, kaphatók továbbá téglalapok padlások kövezet számára, ugyszintén a legjobb minőségű.

járda-kövezet.

Végül bármily alaku és minőségű téglák és téglalapok, ugy minden e szakba eső s az építkezésnél előforduló szükségletek a legjutányosabb áron megrendelhetők s a legjobb minőségben gyorsan elkészülnek.

Megrendelések eszközölhetők **Ott Ernőnél**, (Györbélváros, kármelita-tér) és **Grünwald Jánosnál**, (Györnádorváros, hosszú-utca.)

Nagyban való megrendeléseknél jelentékeny árleengedés.